

Raamatun tuntemus vähenee jatkuvasti. Älyttömimmät ennakkoluulot Raamattua kohtaan sen sijaan kasvavat koko ajan. Esimerkkinä tästä kerron kahdesta tapahtumasta, joita erottaa toisistaan 25 vuotta.

1927

Miesten Raamattupiiriimme ilmaantuu eräs "uusi kasvo". Häntä tervehditään sydämellisesti, mutta hän käyttäytyy erittäin viileästi. Olemme tuskin ehtineet aloittaa, kun hän jo kysyy, voisiko hänkin sanoa jotakin.

"Totta kai!"

"No, teidän luette täällä Raamattua. Minusta Raamattu tekee ihmisistä järjestelmällisesti tyhmiä."

Tyrmistyneinä katsomme toisiamme, mutta hän ei anna sen häiritä: "Aion todistaa sen teille! Raamatusta kerrotaan, että ensimmäiset ihmiset olivat nimeltään Aadam ja Eeva. Heillä oli kaksi poikaa, Kain ja Aabel. Kain löi Aabelin kuoliaaksi. Ja sitten kerrotaan seuraavaa: 'Kain meni kaukaiseen maahan ja otti itselleen vaimon.' Mistä tämä vaimo ilmestyi? Eihän Aadamin perheen lisäksi ollut vielä olemassa muita ihmisiä – siis Raamatun mukaan. Siinä näette, että koko Raamattu on hölynpölyä."

Äkkiä hän nostaa tyrmistyneenä katseensa, sillä miehet – he olivat raavaita miehiä, jotka työskentelivät päivisin kaivoksissa – puhkeavat äänekkääseen nauruun. He lyövät huvittuneina käsiään pöytään ja nauravat niin, että seinät tärähtelevät.

Vieraamme näyttää varsin kiusaantuneelta. Miehet ovat tästä pahoillaan ja selittävät hänelle: "Katsos, jokainen meistä yritti ensimmäistä kertaa tähän

Raamattupiiriin tullessaan vetää pastoria nenästä tällä typerällä tarinalla. Ja tämä selitti sitten jokaiselle asian oikean laidan.”

He nyökkäävät minulle, jotta selittäisin asian myös tälle miehelle. Käänän katseeni häneen: ”Tiedätkö, missä kohdassa Raamattua sanotaan: ’Kain meni vieraaseen maahan ja otti itselleen vaimon?’”

Hän pudistaa kiusaantuneena päätään.

”Ettekö tiedä sitä? Hyvä! En minäkään! Sellaista ei nimittäin lue Raamatussa lainkaan. Siellä sanotaan – katsotaanpa Raamatusta, 1. Mooses 5:4 – että Aadamalla ja Eevalla oli monta poikaa ja tytärtä. Ennen kuin Kain lähti vieraaseen maahan, hän otti vaimokseen erään siskoistaan. Voitte tarkistaa asian Raamatusta: Jumala on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan maan päällä. – Kun ihmiset sitten olivat täyttäneet maan, Jumala kielsi sisarusten välisen avioliiton. Onko asia selvä?”

Kyllä, asia on erittäin selvä. Varsinkin, kun vaivaudumme taas kerran etsimään kaikki ne Raamatunkohdat, jotka selventävät asiaa.

”Tuliko selväksi?” kysyvät miehet vieraaltamme, joka nyökkää hiukan pökerryksissä.

”Sittenhän pääsemme varsinaiseen aiheeseemme”, sanon.

Mutta sitten eräs miehistä keskeyttää: ”Minun on pakko vielä sanoa jotain! Eikö olekin silmiinpistävää, että jokainen – aivan niin – jokainen meistä tuli aikoinaan kertomaan tänne tätä samaa typerää tarinaa? Ja kun se esitettiin kahdennenkymmenennenviidennen kerran, tajusimme vihdoinkin, ettei Raamattu tee meistä tyhmiä! Ei, ilman Raamattua meistä on tehty tyhmiä – ennennäkemättömän tyhmiä! Ja sinutkin...” samalla hän kääntää katseensa kohti vierastamme, joka istuu hyvin vaivaantuneena tuolillaan. ”Sinutkin he siis ovat tehneet tyhmäksi...”

”Juuri niin”, sanon. ”Ja asia on sen takia niin hirveä, koska Raamatussa ei pohjimmiltaan ole edes kyse Kainin vaimosta, vaan meistä, **meidän** synnistämme, **meidän** kadotetusta tilastamme ja suhteestamme elävään Jumalaan sekä **meidän** autuudestamme...”

Astun nuorten kaivosmiesten leirillä erääseen tupaan. Kaksi miestä makaa vuoteellaan ja lukee taskukirjoja. Istuudun vuoteen reunalle ja yritän aloittaa keskustelun. Pitkälle en kuitenkaan pääse.

”Vai niin! Olette siis pappi? No, siinä tapauksessa voitte taas häipyä! Emme aio antaa kenenkään tehdä meitä tyhmiksi. Raamattu... huh, huh! Sehän on se kirja, jossa on niitä käsittämättömiä ristiriitoja...”

”Sellaista en olekaan vielä huomannut.”

”No minäpä autan teitä huomaamaan!” toinen heistä sanoo itsevarmana ja nousee istumaan. ”Kuunnelkaapa tarkkaan. Raamatussahan on se aviopari – no, mitkä olivatkaan heidän nimensä? Ai niin, Maria ja Joosef! Siis Marialla ja Joosefilla oli kaksi poikaa, Kain ja Aabel. Kainhan löi Aabelin kuoliaaksi, ja sitten hän meni vieraaseen maahan ja otti siellä itselleen vaimon. Selittäkööpä: mistä hän tämän vaimon sai?”

Pelästyneenä hän nostaa katseensa. Nauran niin, että vatsaani koskee. ”Hyvä mies!” sanon. ”Ehkä hän laittoi ilmoituksen ’Henkilökohtaista’-palstalle!”

Silloin hän viimein huomaa, että jokin hänen tarinassaan ei ihan pidä paikkaansa. Ja nyt voin keskustella järkevästi näiden kahden kanssa. Pystyn osoittamaan heille sen, mistä Psalmissa 119 puhutaan: ”Sinun Sanastasi minä saan ymmärrystä”.

Ja kun hyvästelen heidät, he ovat alkaneet vähän ymmärtää, että Paholainen tekee ihmisistä jumalattomia, ylimielisiä ja – tyhmiä.